CHƯƠNG 2206

Ôi vãi, hơn hẳn hai bậc

Chẳng bao lâu sau, Ôn Bất Vãn và Kiều Tuệ Châu đều đã tới.

“Ca ca, đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Ôn Bất Vãn lo lắng đi đến trước mặt Hạ Nhân.

Kiều Tuệ Châu thì cau mày: “Thần Đế nào? Đã xảy ra chuyện gì?”

Trước đó Kiều Tuệ Châu vẫn luôn bế quan, nên vừa rồi Thần Đế tới nàng hoàn toàn không hay biết.

Hạ Nhân khoát tay: “Không có gì, là Không Gian Thần Đế. Hắn sợ ta dùng Tế Đạo Âm Dương Thiền làm tổn hại đạo cơ của hắn, vừa rồi đến lấy thứ đó đi thôi, không sao rồi!”

“Bảo Bảo, rót trà cho ta… À đúng rồi, Băng Dao đâu?”

“Lâu lắm rồi ta không gặp muội ấy!”

Đối với Hạ Nhân, cô bé Lạc Băng Dao chẳng khác nào con gái hắn. Trong số các hậu bối, người có quan hệ tốt nhất với hắn chính là Lạc Băng Dao và Tân Bảo Bảo.

Tô Chân Chân nói: “Con bé Lạc Băng Dao này không chịu ngồi yên, thời gian trước còn ở bên nhà họ Bành, gần đây nghe nói lại ra ngoài du lịch rồi. Con bé tự tôn cao lắm, cứ cảm thấy mình mất tuệ căn, thấp hơn người khác một bậc, ngày nào cũng tìm kiếm cách khôi phục tuệ căn ở ngoại môn!”

Hạ Nhân gật đầu: “Tất cả đều do trời định, ngay cả Hồng Mông Tử Khí cũng không giải quyết được, ta cũng chẳng có cách nào!”

“Chỉ có thể xem sau này muội ấy có cơ duyên hay không thôi!”

“Đúng vậy!” Tân Bảo Bảo nói: “Ta nghe Lạc Băng Dao nói, muội ấy bảo không tu đạo pháp cũng được, luyện thể cũng được, con đường của Vu tộc chưa chắc đã không thể đột phá!”

“Đừng nhắc đến muội ấy nữa!” Hạ Nhân nói: “Chúc mừng sư tỷ, tỷ đã đạt Thần Quân cảnh tầng ba rồi!”

“Ha ha ha...” Kiều Tuệ Châu cười khẽ: “Không cần chúc mừng ta... Vẫn nên chúc mừng muội muội Bất Vãn đi, chúc mừng muội đã đột phá Thần Quân cảnh!”

“Muội muội Bất Vãn, muội đã mở được bao nhiêu thần khiếu vậy?”

Thấy trong phòng không còn ai khác, Hạ Nhân nói: “Ba mươi mốt khiếu, nhiều hơn muội một khiếu. Nhưng xét tổng thể, thiên phú của hai người cùng ở một cấp bậc!”

Ba mươi thần khiếu và ba mươi mốt thần khiếu đều là tư chất Thần Đế, nhưng chỉ có thể dừng bước ở cấp Phụ Thần.

Theo lẽ thường, họ không thể thành tựu Thần Đế phong hiệu.

Tất cả Thần Đế phong hiệu trong Thần giới, về cơ bản đều đã mở từ ba mươi ba thần khiếu trở lên.

“Ừm...” Kiều Tuệ Châu gật đầu: “Vậy thì tốt rồi. Với tư chất của muội muội Bất Vãn, chuyện tu vi đuổi kịp ta cũng chỉ là sớm hay muộn!”

Hạ Nhân lấy ra hai quả!

Một quả thuộc tính băng, một quả thuộc tính mộc!

Hạ Nhân tổng cộng có bảy quả loại này.

Hắn lấy được hai quả trên núi Đào, một quả thuộc tính không gian, một quả thuộc tính mộc.

Sau đó, hắn mua được một quả thuộc tính băng ở thành Băng Cực.

Về sau nữa, hắn moi được bốn quả từ tay Bách Hoa Thần Hoàng, lần lượt là thuộc tính băng, thuộc tính hỏa, thuộc tính kiếm đạo và thuộc tính lôi điện.

Sau đó, bảy quả này được Hạ Nhân cường hóa thành mười bốn quả. Hạ Nhân tự mình nuốt một quả thuộc tính không gian, hiện giờ vẫn còn lại mười ba quả.

“Đây là gì vậy?” Kiều Tuệ Châu nhìn chằm chằm quả thần Thích Ca, nàng không nhận ra nó.

Lần này Ôn Bất Vãn cũng không nhận ra.

Hạ Nhân mỉm cười nói: “Quả thần ngũ phẩm, quả thần Thích Ca!”

“Hả?” Vừa nghe hắn nói vậy, mọi người đều hiểu ra.

Dù sao danh tiếng của quả thần Thích Ca, ai mà chưa từng nghe qua.

“Sư phụ... Ta biết, đây là một loại quả thần có thể giúp tu sĩ Thần Quân cảnh và Thần Tôn cảnh tăng cao tu vi. Sau khi ăn, Thần Tôn cảnh tăng một tầng, Thần Quân cảnh ít nhất tăng hai ba tầng, đúng không ạ?” Tân Bảo Bảo hỏi.

“Cảm ơn ca ca!” Lần này Ôn Bất Vãn không khách sáo, trực tiếp chọn một quả thuộc tính mộc.

Nàng có thần cách Tạo Hóa, không có quả thuộc tính tạo hóa thì chọn thuộc tính mộc cũng được.

Kiều Tuệ Châu có thần cách thuộc tính băng, đương nhiên lấy một quả thần thuộc tính băng!

Hạ Nhân lại phất tay, lấy toàn bộ số quả còn lại ra, trực tiếp giao cho Tô Chân Chân: “Để sau Bảo Bảo và Thái Chân tự chọn, cần quả nào thì cứ lấy quả đó!”

Không phải chỉ thuộc tính phù hợp với đại đạo của bản thân mới có thể nuốt được.

Nhưng cụ thể chọn thuộc tính nào thì phải xem bọn họ.

Hạ Nhân cũng giữ lại một quả cho mình.

Nghe nói tên Hàn Hậu Chỉ này đã đổi sang tu luyện thần cách kiếm đạo, quả thần Thích Ca thuộc tính kiếm đạo kia có thể giúp hắn tăng tu vi.

“Được!” Tô Chân Chân cất toàn bộ quả thần đi rồi nói: “Để lát nữa thiếp giao cho Minh Vương. Minh Vương phụ trách việc nội vụ trong nhà!”

Hạ Nhân hỏi: “Minh Vương đâu?”

Tô Chân Chân nói: “Nàng ấy vào thành rồi, đi thăm Chu Thanh Mi. Thanh Mi phụ trách các cửa hàng trong thành!”

“Phu quân không cần lo lắng, lúc Minh Vương ra ngoài, nàng ấy có đeo Cửu Tướng!”

Cửu Tướng là một món thần khí, phẩm cấp bát phẩm.

Nhưng mỗi người chỉ có thể sử dụng một diện mạo.

Hạ Nhân giơ tay, lại lấy ra một chiếc áo choàng thuộc tính băng, đưa đến trước mặt Kiều Tuệ Châu: “Sư tỷ, tỷ xem đây là gì?”

Sau khi nhận lấy áo choàng, Kiều Tuệ Châu lập tức mừng rỡ: “Sư đệ... Đây... đây là cho tỷ sao?”

“Đây còn là thần khí cửu phẩm ư?”

“Ừm!” Hạ Nhân gật đầu: “Cửu phẩm trung cấp...”

“Vật này tên là Băng Hà Độ, là thần khí phòng ngự thuộc tính băng. Sau khi luyện hóa, tự nhiên tỷ sẽ hiểu được sự kỳ diệu của nó!”

“Thuộc tính băng cũng thích hợp để tỷ sử dụng hơn!”

Kiều Tuệ Châu nói: “Được, cảm ơn sư đệ, thứ này quý giá quá. Đệ kiếm được ở đâu vậy?”

Hạ Nhân cười khổ: “Ta đưa Thất Chú Thư cho Hải Đường Thần Đế, đây là thứ Hải Đường Thần Đế đưa cho ta...”

“Ngoài ra còn có một thanh thần đao cửu phẩm, nhưng thứ đó ta đã dùng rồi!”

Ôn Bất Vãn nói: “Chẳng phải ca ca còn mang mấy người hầu gái về nhà sao... Cũng gọi họ ra gặp mặt đi!”

Hắn phất tay, Cố Bạch Bình, Thiên Trúc và Trịnh Hồng Lộc đều bị hắn ném ra khỏi không gian Hồng Mông.

“Á... Toàn là phụ nữ?” Tân Bảo Bảo há hốc miệng: “Sư phụ... Trùng hợp vậy sao?”

Sắc mặt Hạ Nhân đầy vẻ khổ sở: “Thật sự... đúng là trùng hợp như vậy!”

Vũ Tư nói: “Lại còn đều là Thần Vương cảnh nữa!”

“Sau này...” Hạ Nhân nhìn quanh rồi nói: “Cố Bạch Bình ở lại trong nhà, giúp bảo vệ nhà họ Hạ!”

“Hồng Lộc, đi, theo ta ra ngoài một lát!” Hạ Nhân nói: “Mấy người cứ trò chuyện trước nhé, ta đi xem Hàn Hậu Chỉ!”

Nói xong, hắn kéo Hồng Lộc rời đi.

Bay ra khỏi nhà họ Hạ, Hạ Nhân thở phào thật sâu.

Trịnh Hồng Lộc hỏi: “Công tử, mấy vị vừa rồi đều là phu nhân của ngài sao?”

Hạ Nhân mỉm cười: “Đúng vậy... Thế nào?”

“Rất đẹp!” Trịnh Hồng Lộc nói: “Đẹp hơn ta nhiều, là những mỹ nhân hiếm có trong Thần giới. Nữ tử ở cấp bậc này, cho dù Thần Đế nhìn thấy cũng sẽ động lòng!”

“Ồ?” Hạ Nhân lập tức hứng thú, nói: “Ngươi cũng thấy rồi đấy, hai vị phu nhân của ta đều rất tuyệt. Hai người họ so với cô cô của ngươi thì thế nào?”

Trịnh Hồng Lộc nghĩ ngợi rồi nói: “Hai vị chủ mẫu đều rất đẹp, đẹp đến mức không gì sánh được!”

“Dù sao cô cô của ta cũng là đệ nhất mỹ nhân Thần giới!”

“Nếu thật sự so sánh, ta cảm thấy... ta cảm thấy... ừm...”

Hạ Nhân nói: “Không sao, ta tha tội cho ngươi, cứ nói thật là được!”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Ta cảm thấy cô cô của ta vẫn nhỉnh hơn một bậc!”

“Ôi vãi...” Hạ Nhân lập tức buột miệng: “Hơn tận hai bậc à?”

“Không phải chứ... Thần giới lại có người phụ nữ đẹp đến vậy sao?”

Những năm qua, Hạ Nhân chu du Thần giới, đã gặp vô số phụ nữ, nhưng trong lòng hắn, không ai có dung mạo sánh được với Ôn Bất Vãn.

Vị Không Gian Thần Phi này lại xinh đẹp đến thế sao?

CHƯƠNG 2207

Hàn Hậu Chỉ có ba mươi bốn thần khiếu

"Cô cô của cô là phụ thần của Không Gian đại đạo sao?" Hạ Nhân vừa bay vừa hỏi Trịnh Hồng Lộc.

Trịnh Hồng Lộc lắc đầu: "Bẩm công tử, không phải!"

"Hiện giờ cô cô của ta cũng chỉ mới ở Thần Hoàng cảnh thôi!"

"Thiên phú của cô ấy hơi yếu, có thể tu luyện đến Thần Hoàng cảnh đã là kết quả của việc dượng ta dốc toàn lực bồi dưỡng rồi!"

"Hơn nữa, cho dù thiên phú của cô ấy có xuất chúng đến đâu, cũng không thể trở thành phụ thần, bởi vì vị trí phụ thần của Không Gian đại đạo đã sớm đủ người. Trừ phi cô cô ta tu luyện đạo pháp khác, nhưng cô ấy có thần cách Không Gian, cũng không quá có khả năng tu luyện đạo pháp khác!"

Nói đến đây, Hạ Nhân chợt nhớ ra một chuyện, hỏi: "Hồng Lộc, ta còn một việc muốn hỏi cô!"

"Cô biết phong hiệu điểm thần không?"

Ban đầu ở Hải Đường Thần Quốc, nữ phụ thần của Toán Chi đại đạo do ảo ảnh biến hóa thành từng nói, nàng ta nhờ nhận được phong hiệu điểm thần của Thần Đế mang phong hiệu thuộc Toán Chi đại đạo mới có thể bước vào cảnh giới Thần Đế.

Tuy sự thật đã chứng minh nữ phụ thần này là giả, nhưng chuyện phong hiệu điểm thần lại là có thật, hơn nữa Hạ Nhân hoàn toàn không biết gì về việc này.

Trịnh Hồng Lộc nói: “Biết chứ... Công tử, ngài không biết sao?”

Hạ Nhân nghiêm mặt nhìn Trịnh Hồng Lộc.

“Ha ha ha...” Trịnh Hồng Lộc cười một tiếng rồi nói: “Là thế này... Thông thường mà nói, Thần Đế mang phong hiệu đều tiến giai từ phụ thần mà thành!”

“Ví dụ, Thần Đế mang phong hiệu đời trước gặp phải chuyện bất trắc vì đủ loại nguyên nhân, vậy thì phần lớn, thậm chí cực kỳ có khả năng, chính thần mới sẽ sinh ra giữa mười hai vị phụ thần. Bởi vì trong thần giới, ngoài mười hai người này ra, không còn Thần Đế cảnh nào khác!”

Hạ Nhân gật đầu: “Hẳn là như vậy!”

“Ừm!” Trịnh Hồng Lộc tiếp tục: “Vậy nên chính thần đều do phụ thần tiến giai mà thành. Sau khi phụ thần trở thành chính thần, chẳng phải vị trí ấy sẽ trống ra sao?”

“Mười hai phụ thần biến thành mười một phụ thần!”

Trịnh Hồng Lộc nói: “Vì thế, vị trí phụ thần trống ra này nhất định phải có phụ thần mới bổ sung vào!”

“Có hai cách để bổ sung. Một là chờ, chờ người có thiên phú xuất chúng mới đột phá từ Thần Hoàng cảnh, từ đó bước vào Thần Đế cảnh. Kẻ bước vào Thần Đế cảnh ấy chính là phụ thần bẩm sinh!”

“Chỉ có một người, cũng chỉ có thể là một người!”

“Nhưng ngoài cách này ra, còn có cách thứ hai, đó chính là phong hiệu điểm thần!”

“Sau khi phụ thần bước vào Thần Đế mang phong hiệu, được ánh sáng đại đạo ưu ái, một phần khí vận đại đạo sẽ ngưng tụ thành một tia ánh sáng đại đạo. Thần Đế mang phong hiệu mới tấn thăng chỉ cần ném tia ánh sáng đại đạo này vào hư không, ánh sáng ấy sẽ tự tìm một người có khí vận dày nặng rồi trực tiếp bám lên người đối phương!”

“Lúc này, bất kể tu vi của người có khí vận dày nặng ấy ra sao, bất kể là cảnh giới Thần Linh hay cảnh giới Thần Tướng, người đó đều sẽ dưới ánh sáng đại đạo chiếu rọi mà lập tức thành tựu Thần Đế cảnh!”

“Hơn nữa, cho dù là người đã tuyệt đối mất hết tuệ căn cũng có thể!”

“Mà cách thành thần trong chớp mắt này chính là phong hiệu điểm thần được nói đến!”

“Vãi chưởng!” Hạ Nhân nghe xong lập tức buột miệng chửi: “Thế cũng được à?”

“Sau đó... trực tiếp trở thành phụ thần?”

Hạ Nhân lại lắc đầu: “Không ổn, không ổn... Pháp môn được ánh sáng đại đạo bao bọc, trực tiếp thành tựu phụ thần này tuy nhanh đến mức không gì sánh nổi, nhưng trên thực tế lại bỏ qua quá trình ngộ đạo. Thần Đế được thành tựu bằng cách này e rằng có khiếm khuyết!”

“Đúng vậy, công tử!” Trịnh Hồng Lộc nói: “Quả thực có khiếm khuyết!”

“Thứ nhất, Thần Đế được thành tựu bằng cách này sẽ lập tức tăng tu vi lên tầng một Thần Đế cảnh, sau đó cả đời khó lòng tiến bộ!”

“Thứ hai, đại đạo bị đứt đoạn, cả đời cũng không thể thành tựu chính thần!”

“Thứ ba, sức chiến đấu cực kỳ yếu, gần như là kẻ đứng chót trong cùng cảnh giới!”

“Tuy có nhiều khiếm khuyết như vậy, nhưng đây vẫn là cơ duyên mà vô số sinh linh thần giới nằm mơ cũng mong cầu!”

Hạ Nhân nói: “Đúng là vậy...”

Dù sao trên đời này có mấy người có thể tu luyện đến Thần Đế cảnh chứ?

Đừng nói Thần Đế cảnh, chín mươi chín phần trăm số người đều sẽ dừng bước dưới Thần Quân cảnh.

“Đáng tiếc!” Trịnh Hồng Lộc nói: “Cho dù chính thần cũng không thể quyết định ai sẽ được điểm thần. Thứ này hoàn toàn ngẫu nhiên, tất cả chỉ xem cơ duyên và khí vận!”

Hạ Nhân rụt cổ: Mau chóng tu luyện thôi, lỡ lần sau có ai phong hiệu điểm thần, trực tiếp điểm trúng đầu lão tử thì lão tử chẳng phải xui xẻo sao.

Đang nói chuyện, hai người đã đáp xuống trước sơn môn nhà họ Bành.

Sau khi thông báo không lâu, Hàn Hậu Chỉ đã đích thân từ nhà họ Bành đi ra nghênh đón.

“Công tử... ngài về rồi...” Trên mặt Hàn Hậu Chỉ mang theo vẻ vui mừng.

Hạ Nhân mở mắt thật của Động Hư nhìn một lượt rồi nói: “Không tệ, đã là Thần Quân cảnh tầng hai rồi. Tốc độ tu luyện của tiểu tử ngươi vẫn nhanh như vậy!”

Lại nhìn thần cách của Hàn Hậu Chỉ, Hạ Nhân càng kinh ngạc: ba mươi bốn cái!

Phải biết rằng, cơ duyên khí vận của Hàn Hậu Chỉ ở tiên giới nghịch thiên như vậy là vì hắn chính là phân thân của Thiên Chỉ Thần Tôn.

Hắn dùng để giúp Thiên Chỉ Thần Tôn gánh chịu thương tổn và sự chú ý.

Nhưng sau khi tiến vào thần giới, một phân thân như vậy lại trực tiếp khai mở ba mươi bốn thần khiếu. E rằng số lượng này ngay cả Minh Nguyệt cũng chưa chắc có được, phải không?

“Công tử, mời... vào trong rồi nói!” Dường như nhận ra Hạ Nhân đã nhìn thấy số lượng thần khiếu của mình, Hàn Hậu Chỉ vội mời hắn vào sơn môn.

Rất nhanh, ba người đã tiến vào đạo tràng của Hàn Hậu Chỉ.

Hạ Nhân ngồi ở ghế chủ vị, Hàn Hậu Chỉ ngồi đối diện hắn.

Còn Trịnh Hồng Lộc thì đứng sau lưng Hạ Nhân.

“Ngươi rất khá!” Hạ Nhân nói: “Ta không ngờ ngươi lại khai mở được ba mươi bốn thần khiếu!”

“Khụ khụ khụ...” Trịnh Hồng Lộc đang bưng nước uống lập tức bị sặc vào cổ họng.

Trời ơi, người này vẫn chỉ là một nô bộc của công tử thôi sao?

Đây chính là tư chất của Thần Đế mang phong hiệu đó.

Tương truyền, ba mươi ba thần khiếu đã là tư chất của Thần Đế mang phong hiệu rồi.

Từ ba mươi ba thần khiếu trở lên, mỗi khi nhiều thêm một thần khiếu đều đại diện cho thiên phú cao hơn hẳn một bậc.

Điều đó cho thấy thiên phú của kẻ trước mắt còn cao hơn Thần Đế mang phong hiệu bình thường rất nhiều.

Vậy thần khiếu của công tử có bao nhiêu cái?

“Đây là Trịnh Hồng Lộc!” Hạ Nhân nói: “Nô bộc mới thu nhận của ta, Thần Vương cảnh tầng tám!”

“À...” Trịnh Hồng Lộc nhìn Hàn Hậu Chỉ cười một tiếng rồi nói: “Hàn đạo hữu, xin chào, đã ngưỡng mộ đại danh từ lâu!”

“Công tử!” Hàn Hậu Chỉ cười khổ, nhìn Hạ Nhân nói: “Ta cũng không ngờ lại khoa trương đến vậy, nhưng quả thực hắn đã khai mở được ba mươi bốn thần khiếu!”

“Từ sau khi khai mở ba mươi bốn thần khiếu, ta cũng không dám ra ngoài nữa, sợ gây ra tai họa gì đó cho nhà họ Hạ!”

Dù sao trên người Hàn Hậu Chỉ cũng không có thần thông nào có thể che giấu thần khiếu của bản thân.

Hạ Nhân cũng không keo kiệt, trực tiếp lấy ra cuốn 【Bí Quyết Tiềm Long Hối Tích】 đưa cho Hàn Hậu Chỉ, nói: “Sau khi tu luyện có thể che giấu thần khiếu của ngươi... Muốn để lộ mấy cái thì để lộ mấy cái!”

Hàn Hậu Chỉ lập tức mừng rỡ: “Đa tạ công tử, tốt quá rồi. Có thứ này, ta không cần phải sợ nữa!”

“Tu luyện cho tốt!” Hạ Nhân nói: “Đợi ngày nào đó ngươi thật sự tu luyện đến Thần Hoàng cảnh, ta sẽ giải trừ nô ấn trên người ngươi, đưa ngươi bước vào Thần Đế!”

“À đúng rồi...” Hạ Nhân lại lấy ra một quả Thích Ca thần quả: “Đây là Thích Ca thần quả thuộc tính Kiếm đạo, ngươi cầm lấy. Sau khi ăn vào, ít nhất có thể khiến tu vi của ngươi tăng thêm hai tiểu cảnh giới!”

CHƯƠNG 2208

Chịu khổ bao nhiêu năm như vậy

“Đa tạ công tử, đa tạ công tử…”

Hàn Hậu Chỉ mặt đầy cảm kích: “Thế thì tốt quá rồi, ít nhất cũng giúp ta tiết kiệm được công phu khổ tu hơn một trăm nguyên thời gian!”

Hạ Nhân mỉm cười, nói: “Không cần khách sáo, có điều ngươi còn có thể tiết kiệm nhiều hơn nữa!”

“Chỗ ta không chỉ có Thích Ca thần quả ngũ phẩm, mà còn có Hỗn Thiên quả tứ phẩm!”

“Có điều, cây Hỗn Thiên quả đang ở Thần dược cốc của Hạ gia, ta đã sai người trồng rồi, sau một trăm nguyên sẽ chín. Đến lúc đó ngươi có thể ăn Hỗn Thiên quả trước, sau đó lại ăn Thích Ca thần quả, như vậy ít nhất có thể nâng lên ba tầng cảnh giới!”

Hỗn Thiên quả vốn được chuẩn bị cho đệ tử Thần Quân cảnh.

Thích Ca thần quả thì được chuẩn bị cho đệ tử Thần Tôn cảnh.

Trước đây Hàn Hậu Chỉ chưa từng ăn Hỗn Thiên quả, cho nên nuốt một quả Hỗn Thiên thuộc tính kiếm đạo cũng có thể nâng lên một tiểu cảnh giới.

“Được!” Hàn Hậu Chỉ cất thần quả đi, có chút tò mò nhìn Hạ Nhân, hỏi: “Công tử, ngài… có bao nhiêu thần khiếu?”

Nghe đến đây, Trịnh Hồng Lộc ở bên cạnh cũng vểnh tai lên.

Hạ Nhân mỉm cười, không trả lời thẳng mà chỉ nói: “Yên tâm đi, làm nô bộc của ta, ngươi sẽ không thiệt đâu. Số lượng thần khiếu của ta không ít hơn ngươi!”

“Khụ khụ khụ khụ…” Trịnh Hồng Lộc lại ho lên.

Hạ Nhân phất tay: “Hồng Lộc, đừng ho nữa. Ngươi ra ngoài trước đi, ta có chuyện khác muốn bàn với Hàn Hậu Chỉ!”

“Ồ…” Trịnh Hồng Lộc không tình nguyện rời đi.

Trận pháp bên ngoài đại điện lần lượt khép kín.

Lúc này Hạ Nhân mới nghiêm mặt hỏi: “Ta nghe nói, thần cách ngươi thức tỉnh lúc đầu không phải thần cách kiếm đạo, mà là thần cách của đạo nguyền rủa!”

“Đúng vậy!” Hàn Hậu Chỉ gật đầu, nói: “Quả thực là thế, ta cũng không biết vì sao lại như vậy!”

“Ban đầu công tử cho ta một gốc Cửu Khiếu Linh Lung, sau khi nuốt vào, ta bắt đầu tu luyện, tu đều là đạo pháp ngũ hành!”

“Nhưng ta hoàn toàn không ngờ, đến khi đột phá Thần Quân cảnh, ta lại thức tỉnh một thần cách nguyền rủa, khiến ta vô cùng thất vọng!”

Hạ Nhân nói: “Vì sao lại thất vọng?”

“Ngươi hiểu thần cách nguyền rủa sao?”

Hàn Hậu Chỉ lắc đầu: “Không hiểu… Nhưng loại thần cách âm u này hoàn toàn không hợp với ta, ta ghét nó từ tận xương tủy!”

“Vì vậy ta tiện tay giết một tu sĩ kiếm đạo, thay thế thần cách kiếm đạo của hắn!”

“Phải rồi!” Hàn Hậu Chỉ nói: “Ta nghe nói công tử đã có được thánh khí Thất Chú Thư của đạo nguyền rủa, nên bị ba nghìn Thần Đế truy nã!”

“Sau đó, ngài đã bán Thất Chú Thư đi sao?”

Hạ Nhân mỉm cười, nói: “Ngươi vẫn rất thông minh đấy!”

Hàn Hậu Chỉ nói: “Vốn dĩ công tử cũng chẳng có nhiều lựa chọn. Nếu không giao ra thì sẽ rất phiền phức. Vậy chắc hẳn ngài đã hiểu rất rõ về đạo nguyền rủa!”

Hạ Nhân khái quát đạo nguyền rủa một lượt, sau đó hỏi Hàn Hậu Chỉ: “Có hối hận không?”

“Không hối hận!” Hàn Hậu Chỉ nói: “Theo lời công tử, Thất Chú Thư này vốn là thánh khí của Chúa Tể Thần. Vậy thì chính thần của đạo nguyền rủa, vị Thần Đế có phong hiệu, chẳng qua cũng chỉ là con rối của Chúa Tể Thần Đế mà thôi!”

“Đại đạo như vậy, ta không tu thì hơn!”

“Công tử!” Hàn Hậu Chỉ ngừng lại một chút rồi nói tiếp: “Ta quanh năm không thể rời đi, nay cũng chẳng có thứ gì tốt để dâng cho ngài, ngược lại cứ luôn nhận đồ từ ngài!”

Hàn Hậu Chỉ lại nói: “Công tử, giờ ngài đã cho ta pháp môn có thể che giấu thần khiếu. Sau khi tu luyện, ta có thể ra ngoài du ngoạn rồi!”

“Kính xin công tử chấp thuận, ta muốn đi khắp nơi trong Thần giới!”

“Được!” Hạ Nhân nói: “Về phía nhà họ Bành, lát nữa ta sẽ bảo lão Tào tìm một người tiếp quản trông nom là được!”

“Có điều gần đây Thần giới không được yên ổn, các thế lực đang tranh đấu, Thất Chú Thư cũng đã xuất thế, ngươi phải cẩn thận hơn!”

Hàn Hậu Chỉ nói: “Công tử nói phải, nhưng càng trong cảnh cá rồng lẫn lộn thì càng có nhiều cơ hội!”

“Ngươi xem cái này đi!” Hạ Nhân lại lấy ra một cuộn trục đặt trước mặt Hàn Hậu Chỉ.

Hàn Hậu Chỉ hỏi: “Công tử, đây là vật gì?”

Hạ Nhân nói: “Đây là bản đồ phân bố ba mươi sáu huyết khiếu của Vu Thần tộc. Ba mươi sáu huyết khiếu này có chỗ tương tự với ba mươi sáu thần khiếu của Huyền Môn chúng ta!”

“Ta nghe nói, có một số cực kỳ ít tu sĩ khi khai mở thần khiếu cũng sẽ đồng thời mở huyết khiếu trên cơ thể!”

“Ngươi đối chiếu thử xem, đã mở được mấy huyết khiếu?”

Hàn Hậu Chỉ cầm cuộn da lên xem một lúc, sau đó lắc đầu nói: “Công tử, ta không mở được huyết khiếu. Khi xông phá Thần Quân cảnh, ta chỉ mở ra ba mươi bốn thần khiếu!”

Hạ Nhân nói: “Vậy chứng tỏ ngươi không có rồi. Thôi bỏ đi, không có cũng tốt, cứ chuyên tâm tu luyện thần khiếu Huyền Môn của ngươi đi!”

Trò chuyện với Hàn Hậu Chỉ một lúc, Hạ Nhân lại truyền cho hắn thần thông Đông Húc Chân Mục.

Sau đó, Hạ Nhân rời đi luôn!

Vừa về đến nhà, hắn đã gặp Đại Luân Minh Vương từ bên ngoài trở về.

Nhìn thấy Hạ Nhân, Đại Luân Minh Vương mừng rỡ khôn xiết: “Ngươi ngươi ngươi… sao ngươi lại về rồi?”

Hạ Nhân cười nói: “Ta về chẳng phải rất bình thường sao?”

“Không phải… chỉ là ta kích động quá thôi!” Đại Luân Minh Vương bước xuống phi thuyền, phất tay thu phi thuyền vào trong tay áo.

Nàng bước một bước tới trước mặt Hạ Nhân: “Phu quân, vị này là…”

Ánh mắt Minh Vương lướt qua người Trịnh Hồng Lộc: “Trông cũng xinh đẹp đấy…”

Trịnh Hồng Lộc vội chắp tay: “Nô tỳ Trịnh Hồng Lộc, bái kiến chủ mẫu!”

“Nô tỳ là người hầu của công tử, đã đi theo công tử khoảng một trăm nguyên thời gian rồi. Nô tỳ là Thần Vương cảnh tầng tám!”

Hay thật, khỏi cần Hạ Nhân giới thiệu luôn.

“Tốt lắm, lại thêm một nô tỳ Thần Vương cảnh nữa!” Ánh mắt Minh Vương lướt qua Trịnh Hồng Lộc một lượt, rồi lại quét qua Hạ Nhân, nói: “Hạ Nhân… ta còn lo ngươi ở bên ngoài chịu khổ, xem ra ngươi sống cũng sung sướng lắm nhỉ!”

Mặt Trịnh Hồng Lộc lập tức đỏ bừng: “Không có đâu… chủ mẫu, nô tỳ chỉ là nô tỳ thôi, vẫn chưa có quan hệ thân mật như vậy với công tử, chủ mẫu hiểu lầm rồi!”

Nàng lo Hạ Nhân phải chịu thiệt, nên chủ động giải thích một câu.

“Ồ…” Khổng Kiều Kiều đưa tay véo cánh tay Hạ Nhân, nói: “Xin lỗi phu quân nhé… vậy là chàng vẫn phải chịu khổ rồi… đi nào đi nào… về nhà ta sẽ bù đắp thật tốt cho chàng!”

Ba người vừa nói vừa cười đi về nhà. Hạ Nhân nhân cơ hội liếc nhìn Khổng Kiều Kiều một lượt. Nữ nhân này tu luyện bằng lực hương hỏa, tu vi hiện giờ cũng đã đạt đến Thần Tôn cảnh.

“Gần đây không được yên ổn!” Sau khi bị Khổng Kiều Kiều kéo vào đạo trường của nàng, nữ nhân này phất tay đuổi Trịnh Hồng Lộc đi, trong cả đại điện chỉ còn lại Khổng Kiều Kiều và Hạ Nhân: “Yêu tộc và Nhân tộc lại đại chiến một trận!”

“Bên Bạch Ngu Thần Quốc, thú triều không ngừng tràn tới, Nhân tộc liên tục thất bại!”

“Mắt thấy thú triều lan tràn, sắp ảnh hưởng đến cả Tuyền Cơ Thần Quốc của chúng ta rồi!”

Hạ Nhân hơi kinh ngạc: “Ảnh hưởng lớn đến vậy sao?”

“Ừm!” Khổng Kiều Kiều nói: “Cụ thể nguyên nhân thì thiếp cũng không biết, nhưng phủ thành chủ yêu cầu các gia tộc chúng ta, mỗi gia tộc đều phải cử một số lượng đệ tử nhất định đến bên kia Diêu Quang Thần Quốc tiếp viện. Lần này thiếp vào thành chủ yếu là để lo liệu chuyện đó!”

Hạ Nhân khẽ nhíu mày: “Tùy tiện tìm vài đệ tử qua đó chẳng phải được rồi sao?”

“Không được!” Khổng Kiều Kiều lắc đầu: “Thứ nhất, đệ tử Hạ gia chúng ta không có ai quá mạnh...”

“Thứ hai, phủ thành chủ yêu cầu trong tất cả các gia tộc nhất định phải có tu sĩ từ Thần Quân cảnh trở lên tham gia!”

“Vì thế, tùy tiện phái vài đệ tử đi là không được!”

“Bốp...” Hạ Nhân đột nhiên vỗ tay, nói: “Tốt quá rồi... lát nữa bảo Hàn Hậu Chỉ dẫn theo vài người qua đó là vừa hay!”

Khổng Kiều Kiều nói: “Phu quân, để thiếp lập một danh sách!”

“Khoan đã...” Hạ Nhân kéo tay Khổng Kiều Kiều lại: “Danh sách chưa cần vội... Nàng xem, ta ở bên ngoài chịu khổ bao nhiêu năm như vậy rồi... tỷ Kiều Kiều... không tin nàng sờ thử xem, nỗi khổ của ta có lớn lắm không...”